

en Tjeneste og skaffe Smaakaarsfolk en Ret, som de hidtil ikke have havt.

Berg: Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark) har utvivlsomt Ret i, at man kan nok ved 3die Behandling være Medforslagsstiller til Væbninger uden at binde sig til at stemme for hver enkelt — paa den Maade fyldestgjøres Forretningsordenens Bestemmelser om, at der skal være 15 Navne paa Forslag til en 3die Behandling, men sjældent har man hørt, at Forslagsstillere falde Ordføreren for Forslagsstillerne i Ryggen som Ordfører for dem, der falde fra deres eget Forslag. De pleie dog gjerne blot at forbeholde sig personlig Frihed til at stemme over de enkelte Forslag, som de ville. Det er Et, men noget Andet er det at staa op som Ordfører for de Forslag imod Ordføreren for Forslagsstillerne. I enkelte Tilfælde have vi været Vidne dertil, og ved forskjellige Leiligheder har der været enkelte Medlemmer, der have vist sig at have en særegen Gave dertil, idet de have lovet at sætte Navn paa et Forslag for lettere at kunne komme det til Livs ved at faae det diskutert og derefter sige: Nu ere vi overbeviste. Det ærede Medlem har ikke gjort saaledes, men efter min Mening har han realiter søgt at gjøre det endnu værre. Den Træffik skal jeg vide at karakterisere, hvor den fremkommer. Med Hensyn til selve Behandlingen her tillader jeg mig at spørge: Hvor ere vi under denne Forhandling? Vi svæve mellem Landsstinget og Folkethinget, mellem Regjeringen og Hvadkomstet. Er der da ikke Noget at sige om selve Realiteten. Hvad er der foregaaet i det høie Udvalg, som giver Anledning til denne mystiske Tale? Den ærede Ordfører siger, at hvis vi ville opnaa Noget, skulle vi følge ham, og for at opnaa Noget i Udvalget, har man været nødt til at gjøre de og de Indrømmelser. Hvad har man da opnaaet i Udvalget for alle sine Indrømmelser? Jeg tillader mig at spørge derom; lad os faae det frem og faae det klart. Man opnaaede bestemt Modstand udtalt ved 2den Behandling af Indenrigsministeren mod Hovedbestemmelsen i Lovforslaget, nu § 1. Det opnaaede de Herrer. De opnaaede fremdeles mod denne Bestemmelse Modstand af to Medlemmer fra Høire, de ærede Medlemmer fra Frederiksværk (Holch) og Christianshavn (Chr. Jensen). Det opnaaede de for deres i Udvalget mod tidligere Udvalgs Indstillinger gjorte Indrømmelser. Det var altsaa negativt Resultat af deres Indrømmelser. Det positive, de opnaaede, var en noget foran-

dret Stilling, saavidt jeg erindrer fra det ærede Medlem fra Væb (Vrodenhuus-Schack). Altsaa nu formane de os for denne mangeløse Gebuists Skyld, de have vundet, ved at have faaet det ærede Medlem paa deres Indrømmelser. Det er det Opnaaede, saaledes ligger det for efter Bogstaben. Men dernæst er der de Toner, som der tales i om dette, at hvis vi følge de stillede Væbdringsforslag, vender Forslaget aldrig tilbage, men bliver dræbt, som det ærede Medlem fra Nænsens (Berntsen) nylig sagde. Hvis vi derimod følger ham og den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Væb, bliver Lovforslaget vedtaget, og saa faae vi noget Virkeligt ud. (Berntsen: Ja, det haaber jeg.) For at der skal være mindste Mening i den Tale, maa det være saaledes at forstaa, at det ærede Medlem, som de have vundet paa disse Indrømmelser, naar de ville følge ham — det gjøre de jo; han er den egentlig Afgjørende; de Andre sige: Vi ville gjerne være med til det Altsammen, men det kunne vi ikke af Hensyn til det ærede Medlem fra Væb, for saa gaar det Andet overstyrt — at dette ærede Medlem nu har sikret dem, at han kan faae Landsstinget med paa sin Betragtning mod Indenrigsministeren. Eller skulde der være andre Ting i Luften? Er det allerede aftalt, at hvis Ministeren fortsætter sin Modstand mod denne Lov, træder det ærede Medlem fra Væb i hans Sted og har saa de fornødne Garantier for at gjenneføre denne Sag i Rigsdagen? Ligger der saadan Noget til Grund maa de hellere holde et hemmeligt Møde med os Forslagsstillere, saa vi kunde faae en anden Opfattelse, for saa kunde der siges at være naaet Noget, men i anden Opfattelse er der ikke naaet Andet end at bringe Folkethinget bort fra et oprindeligt billigt Standpunkt ind paa en Straaplan, hvor det Hele ender i bare Brovl. Det Rimeligste er, at Ministersens Villie, at Høires Villie repræsenterer de to Medlemmer, som modsætter sig dette, gaar igjennem, og at han kommer op til Landsstinget og siger: Jeg har baade i Fjor og i Aar modsat mig Reglerne i § 1, og i Særdeleshed nu, da vi have en Sygekasselov, ville vi ikke vide af dem at sige. Er det ikke rimeligt at Landsstinget saa siger det Samme: Vi kunne i alt Fald tage Lovforslaget med i det samme Udvalg, hvor Sygekasseloven er, og behandle dem under Et. Hvis det nu er Meningen — og det er vel efter Alt, hvad der her foreligger, det Sandsynligste — skal man ikke i Tillid til det ærede Medlem fra Nænsens og den ærede Ordfører fravige min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Der maa foreligge andre Beviser for, at de have opnaaet Noget,